

Julvisa i Finnmarken (Thorstein Bergman, Dan Andersson)

För den vinande nordan och vintern, broder, |1 |4 | |
för den grånande morgonens stjärna klar, |5 |1 5 | |
för vårt hem och vårt land och vår bedjande moder, |1 |4 1 | |
för myllrande städer och istunga floder |2_{dur} |5 | |
vi höja vårt stop – och för kommande dagar |1 |4 2_{dur} | |
och för kärlek och lycka som var. |1 5 |1 | |

När sjöarna ligga här frusna och döda, |1 |4 | |
och yrvädren dansa i moar och slog, |5 |1 5 | |
vi dricka och drömma om bäckar som flöda, |1 |4 1 | |
och minna oss Terrvalaks solnedgång röda |2_{dur} |5 | |
och gårdar som lysa bland åbrodd och lilja |1 |4 2_{dur} | |
och skuggor som dansa i skog. |1 5 |1 | |

För den hårdaste skaren och bittraste vinden |6 2 |6 2 | |
för det fattiga folket som slåss för sitt bröd, |3_{dur} |3_{dur} 6 | |
för dem som i armod bli hårda om kinden – |6 2 |6 2 | |
för dukade bord och för slädar vid grinden, |1 4 |1 4 | |
för sårfyllda kroppar och läkande död. |3_{dur} |3_{dur} 6 |5 | |

Försonta och glada i stjärnans timma |1 |4 | |
vi glömma att jorden blev bräddad av hat. |5 |1 5 | |
Vi resa oss upp under stjärnor som glimma – |1 |4 1 | |
omkring oss de heligas natt vi förnimma – |2_{dur} |5 | |
för dem och för jorden, för himlen och oss |1 |4 2_{dur} | |
våra stop vi höja, kamrat. |1 5 |1 | |